

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. Пловдив, 19.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Десислава Пл. Порязова

при участието на секретаря Ангелина Бл. Фиркова
като разгледа докладваното от Десислава Пл. Порязова Административно наказателно дело № 20205330205441 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В.Д.А. ЕГН***** против Наказателно постановление № 05207/18.12.2019г., издадено от В.И.И. – **** на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, с което на В.Д.А. ЕГН***** , за нарушаване състава на чл. 55 ал.2 и чл.57, ал. 2 от ЗСБТ , на основание на чл. 65, ал. 1, от ЗСБТ във вр.с чл.55 ал.2 от ЗСБТ и чл.24 ал.1 от ЗАНН и на основание чл.13ал.1т.4 от ЗСБТ , му е наложена глоба в размер на 3500 / три хиляди и петстотин / лева.

В жалбата се навеждат доводи в насока незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление. Жалбоподателят акцентира върху обстоятелството, че се е намирал на борсата в Първенец с цел закупуване на стока , за магазин в гр.Панагюрище.С допълнителните мотиви по делото депозирани чрез пълномощника му –адв.Б. акцентира на това,че не се доказва извършване на сделки и не са налице всички съставомерни белези от обективна страна на нарушението по чл.55 ал.2 и чл.57ал.2 от ЗСБТ.Моли се атакуваното наказателно постановление да бъде отменено в своята цялост.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, като се

представлява от процесуалния си представител адв.Б..Поддържа се искането за отмяна на наказателното постановление.

Въззиваемата страна се представлява от юрисконсулт К. , който взема становище в насока неоснователност на така подадената жалба. Моли се атакуваното НП да бъде потвърдено в своята цялост. Излага становище по съществуването на спора.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, жалбата произтича от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу акт, подлежащ на самостоятелно обжалване пред съд. Предвид изложеното, жалбата се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Относно приложението на процесуалните правила:

Съдът, след запознаване с приложените по дело АУАН и НП счита, че съставеният АУАН и обжалваното НП не отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като така допуснатите нарушения опорочават административнонаказателното производство и като последица водят до отмяна на атакуваното наказателно постановление.

На първо място, както актосъставителят, така и наказващият орган не са съобразили императивната разпоредба на [чл. 18 ЗАНН](#). Съобразно същата, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Цитираната норма провежда една основна и принципна разлика между наказателната и административнонаказателната отговорност- последната не предвижда наличието на усложнена дейтелност- реална, идеална съвкупност и продължавано административно нарушение.

Както в АУАН, така и в НП е посочено, че жалбоподателят, на 30.12.2019 г., бидейки продавач на едро на налични храни на стоково тържище "***" ЕАД, с. **, при поискване не е предоставил документ за безопасност на стоката и документи за произход и собственост на същата.Касае се за репи в плик-10връзки,праз бук-10 снопа по 10 връзки и

салати в кашони от банани по 10 бр. Като е описано, че извършва търговски сделки на едро с налични храни на територията на тържището, както и че не е регистриран по ТЗ или на Закона на кооперациите, лице регистрирано по Закона за подпомагане на земеделските производители или лице регистрирано по съответното законодателство на държава членка на Европейския съюз. Предвид тези фактически изводи, актосъставителят и наказващият орган са приели, че е извършено нарушение на [чл. 55 ал. 2 и 57, ал. 2](#), от ЗСБТ. Тоест, според наказващия орган и актосъставителя се касае за едно нарушение, за което е наложена и една глоба. Този техен извод обаче, се явява неправилен.

Както бе посочено и по-горе, ЗАНН изрично предвижда, че за всяко нарушение следва да бъде налагана самостоятелна административна санкция-изискване, която не е спазено в случая. Предвид това, след като се твърди, че жалбоподателят не е съхранявал, съответно не е представил всеки един от горепосочените документи, то са налице две самостоятелни нарушения (в тази насока Решение № 2479 от 22.11.2018 г. по к. адм. н. д. № 2820 / 2018 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив). Следвало е за липсата на всеки от документите, за които се счита, че е извършено нарушение, да бъде съставен АУАН и впоследствие да бъде издадено наказателно постановление. В случая, съдът не разполага с процесуален способ, посредством който да санира нарушението на [чл. 18 от ЗАНН](#). Несъобразяването с [чл. 18 ЗАНН](#) винаги ще доведе до отмяна на атакуваното НП. Пренебрегването на тази норма препятства възможността на съда да отмени наказателното постановление единствено досежно някое от посочените административни нарушения, в случай, че наличието на такова не е доказано. И накрая, налагането на обща по размер имуществена санкция не позволява на съда да прецени нейната законосъобразност и справедливост досежно определения от административнонаказващия орган размер, като същевременно поставя и санкционираното лице в невъзможност да разбере за кое нарушение, какво наказание му се налага, което несъмнено накърнява правото му на защита (в тази насока Решение № 1103 от 17.05.2018 г. по к. адм. н. д. № 631 / 2018 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 344 от 16.02.2018 г. по к. адм. н. д. № 3362 / 2017 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1097 от 16.05.2018 г. по к. адм. н. д. № 625 / 2018 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив).

В допълнение към изложеното, съдът счита за нужно да изтъкне следното: съгласно [чл. 55, ал. 2 от ЗСБТ](#) сделките с налични храни и цветя, приети на територията на стоковото тържище или на пазара на производителите, и на местата, определени за продажби, се извършват само от търговци, регистрирани при условията и по реда на [Търговския закон](#) или на [Закона за кооперациите](#), или от физически лица, регистрирани по [Закона за подпомагане на земеделските производители](#), или от лица, регистрирани по съответното законодателство на държава - членка на Европейския съюз или на друга държава - страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#). Предвид това, дори и да се приеме, че жалбоподателят се е намирал на пазара на производителите с цел сключване на сделки със стоката, намираща се в микробуса му, както и извън него, то деянието отново би било несъставомерно поради липса на извършено изпълнително деяние. За да придобие качеството "продавач", то жалбоподателят следва да извърши възмездна сделка, предоставяща стоката му на трето лице- купувач. Съгласно трайната съдебна практика, при липса на доказателства за извършването на сделки с процесната стока, деянието е несъставомерно, тъй като по аргумент от [чл. 9 от ЗАНН](#), приготвянето към извършване на административно нарушение не се наказва, а опитът - само в изрично предвидените случаи. Нито в АУАН, нито в НП, нито пък в разпита на актосъставителя –Е.Г. се сочи да има извършена продажба, да има документирана такава или пък да има свидетели на такава. Тоест изводи за това лицето В.А., че е продавач и извършва търговски сделки на едро на територията на тържището е неясно е откъде наказващият орган извежда тази констатация. В рамките на проведения разпит, св. Г. изрично заяви, че контролна покупка не е извършвана от органите на ДКСБТ. Единствено са изискани документи.

Именно липсата на безспорни доказателства за извършена продажба от страна на жалбоподателя на територията на пазара на производителите, изключва възможността да бъде реализирана отговорността му за нарушения по смисъла на [чл. 57, ал. 2](#) от ЗСБТ. По делото се установи, че жалбоподателят не е представил документи за безопасност на стоката, нито за произхода и собствеността на същата, след като такива са му били изискани. Непредставянето на изисканите документи обаче, не е достатъчно, за да се приеме, че има извършено съставомерно административно нарушение по посочения законов текст. Необходимо е от обективна страна, наказаното лице

да бъде годин адресат на задължението за представяне на тези документи. В процесния случай обаче с оглед обстоятелството, че жалбоподателят не е притежавал качеството "продавач", то същият не е имал и задължението да съхранява и представя изброените в [ал. 1 на чл. 57 от ЗСБТ](#) документи (така Решение № 2224 от 23.11.2016 г. по к. а. н. д. № 2074/2016 г. на Административен съд – Пловдив; Решение № 554 от 07.04.2017 г. по к. а. н. д. № 121/2017 г. на Административен съд – Пловдив; Решение № 1248 от 13.07.2017 г. по к. а. н. д. № 1248/2017 г. на Административен съд – Пловдив; Решение № 2234 от 14.12.2017 г. по к. а. н. д. № 2918/2017 г. на Административен съд – Пловдив; Решение № 816 от 17.04.2018 г. по к. а. н. д. № 217/2018 г. на Административен съд – Пловдив, с което е оставено в сила Решение № 2177 от 28.11.2017 г. на Районен съд – Пловдив). В този смисъл е и практиката на административните съдилища в страната - например Решение № 6750 от 03.11.2016 г. по к. а. н. д. № 5909/2016 г. на Административен съд – София. В заключение следва да се посочи, че настоящият състав напълно споделя застъпената от Административен съд – Пловдив позиция, че въпреки особената обществена значимост на обществените отношения, регулирани от ЗСБТ, то това не може да игнорира задължението на актосъставителя и на административнонаказващия орган да съберат пълни данни за обстоятелствата, при които е извършено нарушението, и категорични доказателствата, които го потвърждават.

Ето ,защо съдът се съгласява с доводите на пълномощника на жалбоподателя и не може да сподели тезата на въззиваемата страна в обратния смисъл.

Предвид гореизложеното, атакуваното наказателно постановление, като незаконосъобразно, следва да бъде отменено в своята цялост.

Така мотивиран и на основание [чл. 63, ал. 1, предл. трето от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № № 05207/18.12.2019г., издадено от В.И.И. – **** на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, с което на В.Д.А. ЕГН*****, за нарушаване състава на [чл.](#)

55 ал.2 и чл.57, ал. 2 от ЗСБТ , на основание на чл. 65, ал. 1, от ЗСБТ във вр.с чл.55ал.2 от ЗСБТ и чл.24 ал.1 от ЗАНН и на основание чл.13ал.1т.4 от ЗСБТ , му е наложена глоба в размер на 3500 / три хиляди и петстотин / лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му, по реда на гл. XII АПК и на касационните основания, разписани в НПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____